

[Einer-Jensen.]

bringes ind under Kontrol, og jeg vægrer mig stadig ved at tro, at det ikke skulde være muligt at faa det konservative Parti med. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at har man Brug for en Trommeslager paa en Restauration, kan det ikke hjælpe at sætte en, der spiller Violin, ind eller omvendt. Det bliver vi aldrig uenige om. Men det ærede Medlem kender jo saa meget til Arbejdsanvisningskontorerne, at han ved, at de altid sender den Arbejdskraft, man ønsker, den bedst kvalificerede Arbejdskraft. Hvis det ærede Medlem havde Ret i sin Paastand, vilde jeg ogsaa være betænkelig ved at bringe dette ind under en vis Orden, for jeg indrømmer, at det kan ikke hjælpe noget at fylde et Lokale med lutter Trommeslagere, men den Risiko har det ærede Medlem ikke.

Derfor finder jeg det urimeligt at tale om dette, fordi Arbejdsløshedskasserne i Forbindelse med Centralarbejdsanvisningen altid anviser den Arbejdskraft, der ønskes, og hvis man fremsætter Krav om en bestemt Mand, der er arbejdsløs, anvises han jo ogsaa. Jeg tror, at selv om det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen i Dag ikke har givet Lovforslaget sin Tilslutning, vil han paa samme Maade som det konservative Parti i 1933, naar han faar forelagt Eksemplerne paa, hvorledes man udnytter de arbejdsløse, forstaa, at der er Rimelighed i ogsaa at tage dette Omraade ind under Loven.

Rager: De uheldige Forhold, der har vist sig med Hensyn til Musikerne, har netop bestaaet i, at der er kommet Musikere i Arbejde, som overhovedet ikke evnede at løse de Opgaver, de blev sat til, i Orkestret. Det har bevirket Vanskeligheder med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsløshedsforsikringen bagefter, fordi de paagældende har begæret sig optaget i Musikerforbundet. Det er et meget ømfindtligt Forhold. Det er derfor, jeg mener, det er saa nødvendigt, at denne Anvisning bliver lagt hen under det offentlige, saaledes at der bliver saa meget Sikkerhed som muligt for, at den Mand, der bliver anvist, kan løse den Opgave i Orkestret, som han bliver sat til. Det er det, som jeg mener vil ske ved dette Lovforslags Gennemførelse.

I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at jeg forstaaer ikke den Stilling, han har indtaget. Det ærede Medlems Parti gik i 1933 med til

Lovforslaget og godkendte derved Princippet, og nu siger det ærede Medlem: nu vil vi ikke videre, nu er vi langt nok. Men hvordan i Alverden kan man egentlig sige dette? Naar det drejer sig om at lovgive paa et Omraade, hvor der ikke har været lovgivet før, hvordan kan man saa være sikker paa, at man er langt nok? Jeg kunde forstaa, hvis det ærede Medlem havde sagt: i Princippet vil vi ikke gaa længere, men naturligvis er vi villige til at se paa dette her. Han sagde ogsaa, at han var villig til det, men det kom som en Eftersætning efter al Kritikken. Jeg synes, det havde været naturligere, om det ærede Medlem havde taget ganske roligt paa Lovforslaget og sagt: hvis der i Lovforslaget ligger nogen principiel Udvidelse, vil der næppe kunne ventes Tilslutning fra vor Side, men hvis det forholder sig, som Socialministeren siger, at der har vist sig forskellige Ulemper ved den gældende Lovordning, gennemgaar vi det selvfølgelig gerne og medvirker til Arbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at han ikke kunde forstaa, at Det konservative Folkeparti stod saadan, som det stod, naar det har staaet paa en anden Maade i 1933. Jeg maa sige, at det var ogsaa længe for mig uforstaaeligt, men jeg har grundet lidt over det. (*Boeck-Hansen:* Det var da godt!). Ja, jeg tror jo nemlig, at Skiftningen af Ordfører har betydet en hel Del, for Sagen er, at dengang var det daværende Medlem af Tinget Hr. Bouet Ordfører, og Hr. Bouet har jo en helt anden Indstilling over for Spørgsmaal af denne Art, end det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen aabenbart har, saa jeg tror nok, at den Ændring, som er sket i Partiets Holdning, i Virkeligheden beror paa, at Ordførerskabet er lagt i en andens Haand og denne Gang er kommet hos det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der ikke synes at have sin Interesse i denne Sag der, hvor Hr. Bouet i sin Tid havde sin Interesse. Vi sporede meget ofte, at det daværende Medlem Hr. Bouet paa disse Omraader var en god Medarbejder i et sagligt Lovgivningsarbejde, men nu skal vi maaske mere have det agitatoriske frem. Derfor vil jeg opfordre det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen til at gennemblæse sin Partifælle Hr. Bouets Taler fra dengang og prøve paa at sætte sig ind i den Aand, som gennemtrængte dem. Saa tror jeg, at det ærede Medlem vil se anderledes paa det foreliggende Lovforslag og sammen med os arbejde efter en rent saglig Linie.